

Sygn. akt **II K 886/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Kelpińska - Piwowarczyk

Protokolant sekr. sądowy Anna Zaniewicz

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu dnia 2 lutego 2016 roku sprawy:

R. P. (1) syna J. i H. z domu K., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 października 2015 r. w Ł., woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał substancje psychotropową w postaci siarczanu amfetaminy o masie 0,61 grama netto

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka

R. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za czyn ten na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1kk wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres 3 (trzech) lat; na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodu rzeczowego zabezpieczonego w sprawie w postaci białego proszku o masie 0,61 grama netto zapakowanego w woreczek foliowy z zapięciem strunowym opisanego szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod pozycją 1 na karcie 26 akt 1 Ds. 1766/15/D przechowywanego w składnicy środków odurzających i substancji psychotropowych WK KWP w Ł. i zarządzić jego zniszczenie, zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230 (dwieście trzydzieści) złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty sądowej.

Sygn. akt: II K 886/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd Rejonowy w Łukowie ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy 30 października 2015 roku służbę patrolową w patrolu pieszym wspólnie ze sierżantem M. M. pełniła E. O.. Około godziny 22.45 w trakcie patrolowania ulicy (...), w rejonie bloku nr 13 funkcjonariusze policji zauważyli dwóch mężczyzn. Jeden z nich na widok funkcjonariuszy zaczął bardzo nerwowo się zachowywać i schował coś pod kaptur bluzy. W związku z powyższym funkcjonariusze wylegitymowali mężczyznę, którym okazał się R. P. (1). W trakcie sprawdzania jego odzieży wierzchniej funkcjonariusze policji ujawnili woreczek foliowy bez zamknięcia, w którym znajdował się biały proszek. Drugim z mężczyzn był Ł. O.,

W wyniku badań przedmiotowej substancji testerem narkotykowym potwierdzono, iż był to środek odurzający typu amfetamina. Waga substancji wynosiła 0,61 grama.

R. P. (1) został dowieziony do SP ZOZ w Ł. i po badaniu osadzony w (...) w Ł..

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego R. P. (1) / k. 18 /, zeznań świadków: Ł. O. / k. 22v/, E. O. / k. 29v /, notatki urzędowej / k. 1/, protokołu przeszukania osoby / k. 2-4/, protokołu użycia testera narkotykowego / k. 9/, świadectwa legalizacji pionowej / k. 8/, protokołu oględzin / k. 10-11/, przeszukania / k. 13-14/, wywiadu policyjnego / k. 28 /, danych o karalności / k. 25 /, wykazu dowodów rzeczowych / k. 26 /, informacji o dochodach / k. 32/.

Oskarżony R. P. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu 30 października 2015 roku około godziny 23.00 szedł ulicą (...) w Ł.. W pewnym momencie zauważył na chodniku zawiniątko w postaci woreczka foliowego, w którym znajdował się biały proszek. Oskarżony wyjaśnił, iż od razu stwierdził, iż jest to substancja psychotropowa w postaci amfetaminy i postanowił ją zażyć. W pewnej chwili spotkał swego kolegę Ł. O., z którym miał udać się do domu. Oskarżony wyjaśnił, iż kiedy stali w pobliżu bloku nr 13, podeszło do nich dwóch policjantów, wtedy on schował woreczek z amfetaminą. Podczas przeszukania znaleziono przy nim amfetaminę, został zatrzymany, dowieziony do KPP w Ł. i osadzony w (...).

R. P. (1) składając wyjaśnienia oświadczył, że chce dobrowolnie poddać się karze bez przeprowadzania rozprawy.

Wobec powyższego prokurator Prokuratury Rejonowej w Łukowie wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku w trybie art. 335 § 1 kpk, który Sąd uwzględnił i wydał wyrok na posiedzeniu, bez przeprowadzania rozprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyjaśnienia R. P. (1), w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu należy uznać za wiarygodne. Brak jest bowiem podstaw do kwestionowania prawdziwości jego wyjaśnień.

Ponadto w niniejszej sprawie odnośnie okoliczności zdarzenia będącego podstawą postawionego R. P. (1) zarzutu wiedzy dostarczają zeznania świadka Ł. O., który zeznał, iż w dniu 30 października 2015 roku około godziny 23.00 wyszedł „na miasto”, gdzie spotkał R. P. (1), z którym mieszka w jednym bloku. Obaj postanowili, iż udadzą się do domu. W pewnym momencie podeszło do nich dwóch funkcjonariuszy policji, którzy wylegitymowali ich, a następnie przystąpili do sprawdzania kieszeni R. P. (1). Podczas tej czynności policjanci odnaleźli w kapturze foliowe zawiniątko z zawartością białego proszku. Jak podkreślił świadek funkcjonariusze policji oświadczyli, iż może to być amfetamina i zabrali R. P. (1) do KPP w Ł..

Zeznania w/w świadka sąd uznał za wiarygodne, znajdują one bowiem potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonego R. P. (2).

Nadto wiedzy odnośnie zdarzenia będącego podstawą postawionego oskarżonemu zarzutu dostarczają także korespondujące z wyjaśnieniami oskarżonego zeznania świadka E. O., które w ocenie Sądu w sposób wierny oddają okoliczności tego czynu. Wymieniona zeznała, iż w nocy 30 października 2015 roku pełniła służbę patrolową w patrolu pieszym wspólnie z sierżantem M. M.. Około godziny 22.45 w trakcie patrolowania ulicy (...), w rejonie bloku nr 13 zauważyli oni dwóch mężczyzn. Jeden z nich na widok funkcjonariuszy zaczął bardzo nerwowo się zachowywać i schował coś pod kaptur bluzy. W związku z powyższym funkcjonariusze wylegitymowali tegoż mężczyznę, którym okazał się R. P. (1). W trakcie sprawdzania jego odzieży wierzchniej funkcjonariusze policji ujawnili woreczek foliowy bez zamknięcia, w którym znajdował się biały proszek.

Świadek ten – jako funkcjonariusz policji – pozostaje wszak osobą bezstronną i niezainteresowaną przedmiotem postępowania, a jego zeznania są szczegółowe i logiczne. Stąd też w pełni zasługują na wiarę.

Sąd obdarzył także wiarą zgromadzone w sprawie dowody w postaci protokołów użycia testera narkotykowego, w którym jednoznacznie stwierdzono, iż zabezpieczony w sprawie proszek to substancja psychotropowa w postaci amfetaminy.. Analizując dokumentację z przeprowadzonych badań w tym zakresie Sąd nie miał co do niej żadnych zastrzeżeń. Została ona sporządzona fachowo i rzetelnie, przez uprawnione do tego osoby, w przewidzianej formie, a żadna ze stron postępowania nie zgłaszała co do nich merytorycznych zastrzeżeń. Wobec powyższego nie ma w ocenie Sądu podstaw od kwestionowania wiarygodności tego dowodu i można na jego podstawie ustalić stan faktyczny w niniejszej sprawie.

Wyżej wskazana analiza i ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego daje w ocenie Sądu Rejonowego podstawy do przyjęcia w sposób nie budzący wątpliwości, że R. P. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu tj. w dniu 30 października 2015 roku w Ł. woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał substancje psychotropową w postaci siarczku amfetaminy o masie 0,61 grama netto tj. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, penalizuje sam fakt posiadania, wbrew przepisom tej ustawy, środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Po pierwsze, bezspornie przedmiotem czynności wykonawczej w niniejszej sprawie była amfetamina, która znajduje się w wykazie substancji psychotropowych zawartych w załączniku do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Po drugie, przyjąć należało, iż oskarżony wyczerpał znamię czasownikowe posiadania. Posiadaniem jest bowiem faktyczne władztwo nad rzeczą, choćby krótkotrwałe. „Na gruncie prawa karnego znamię czasownikowe „posiada” występuje w znaczeniu powszechnym („mieć”) i nie może być utożsamiane z posiadaniem w rozumieniu cywilnoprawnym – po prostu jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą (...)”(postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8

kwietnia 2014r., III KK 88/14, Lex 1458717).

Nie ulega też wątpliwości, iż czynu tego R. P. (1) dopuścił się umyślnie. Jest on osobą dorosłą, nie cierpi na jakiegokolwiek zakłócenia czynności psychicznych wpływające na poczytalność. Przedmiotowego czynu dokonał zatem z pełną świadomością przekroczenia zasad porządku prawnego. Jako osoba zdrowa psychicznie, dorosła, oskarżony doskonale zna normy postępowania obowiązujące w społeczeństwie, co jednakże nie powstrzymało go od ich naruszenia.

Wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn Sąd jako okoliczności obciążające uwzględnił fakt, iż przedmiotem czynu była substancja psychotropowa w postaci amfetaminy, a zatem narkotyk uznawany za „cięższy”, cechujący się wyższym stopniem toksyczności. Po drugie, ilości tejże substancji – 0,61 grama nie sposób uznać było za nieznaczną, skoro jednorazowa działka tegoż narkotyku wynosi 0,01 grama. W tej sytuacji jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił fakt, iż R. P. (1) nie był dotychczas karany. Nie bez znaczenia jest też fakt, iż oskarżony nie utrudniał prawidłowego toku przedmiotowego postępowania, przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze bez przeprowadzania rozprawy, a jego tryb życia jest daleki od przestępczego.

Wyważając powyższe okoliczności Sąd, aprobując w tym zakresie wniosek prokuratora oparty na treści art. 335 kpk i dzieląc zawartą w nim argumentację, wymierzył oskarżonemu za ten czyn karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk uznając, iż będzie to jeszcze wystarczające dla osiągnięcia względem oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. W ocenie Sądu realna możliwość zarządzenia orzeczonej kary pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy oskarżony będzie nadal naruszał obowiązujący porządek prawny będzie najskuteczniejszym środkiem motywującym oskarżonego do zmiany swego zachowania. Okres próby Sąd oznaczył na podstawie art. 70 § 1 kk na 3 lata uznając go za uzasadniony okolicznościami sprawy. Chcąc zapewnić kontrolę nad procesem resocjalizacji oskarżonego sąd oddał go na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Z uwagi na treść art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przewidujący obligatoryjny przepadek substancji psychotropowych bądź środka odurzającego, stanowiących przedmiot czynu z art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy, orzeczono przepadek zabezpieczonego dowodu rzeczowego w postaci 0,61 grama amfetaminy.

W tym miejscu należy podnieść, iż zgodnie z art. 72 w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... Sąd orzekając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeka obligatoryjnie jeden z obowiązków wymienionych w w/w artykule. W przedmiotowej sprawie Sąd ferując wyrok, wskutek nieuwagi, kierując się przy tym treścią złożonego przez prokuratora wniosku obowiązku takiego nie orzekł.

Tak ukształtowane orzeczenie o karze i środku karnym jest w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu. Uwzględnia też cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma spełnić względem oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 53 § 1 kk).

Stosownie do treści art. 627 kodeksu postępowania karnego, Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe, mając na uwadze faktycznie poniesione wydatki oraz obowiązujące przepisy. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż jest osobą młodą, zdolną do pracy, utrzymującą się z prac dorywczych, dlatego brak jest podstaw do zwolnienia go od obowiązku ponoszenia tychże kosztów na podstawie art. 624 § 1 kpk. Wysokość opłaty sądowej w niniejszej sprawie została ustalona na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.

Mając zatem powyższe na względzie Sąd orzekł, jak w wyroku.